

Bilag til bet. og indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

vognet med asfaltudlæggeren, dels har kunnet se den af vidnet Sørensen førte vogn kort foran sig, dels har kunnet se den af vidnet Breidahl førte vogn under svingning fra Torpenvej og videre op ad bakken mod vognet. Videre har tiltalte, der iøvrigt er kendt på stedet, i god tid kunnet se spærrelinien, men har desuagtet iværksat en overhaling af vidnet Sørensens vogn før spærreliniens begyndelse, men i en så kort afstand, at det måtte være indlysende, at overhalingen ikke kunne tilendebringes før spærrelinien. Efter vidnet Sørensens forklaring samt på grundlag af de af bilinspektøren foretagne beregninger, hvis rigtighed der ikke ses grundlag for at anfægte, må det videre lægges til grund, at tiltalte i alt fald i overhalingen og straks efter denne har kørt med en fart på mindst 100 km/t, således at han dels overskred den lokale fartbegrænsning, dels og navnlig kørte hurtigere end forholdene på stedet, nemlig asfaltvognen og vidnet Breidahls vogn, tillod.

Retten finder, at tiltalte ved at iværksætte overhalingen, som må anses for aldeles upåkrævet og som følge af det ovenfor anførte ganske særlig risikabel, har gjort sig skyldig i mangel på agtpågivenhed, i undladelse af at rette sig efter fartenvisninger og vejafmærkninger og i kørsel med uforvarlig hastighed under overhaling, således at tiltalte derved har gjort sig skyldig i overtrædelse af de i anklageskriftet anførte bestemmelser i færdselsloven. Retten finder videre, at en samlet bedømmelse af de nævnte overtrædelser og dermed af den farlighed, som en sådan kørsel — uden hensyn til konsekvenserne — indebærer, fører til, at kørslen må karakteriseres som udslag af groft uforvarligt forhold, således at den af anklagemyndigheden i medfør af færdselslovens § 70 nedlagte påstand vil være at tage til følge.

Med hensyn til tiltalen for overtrædelse af straffelovens §§ 241 og 249 finder retten intet grundlag for at tage tiltaltes anbringende om, at den modkørende vogn har kørt med en fart, der i så høj grad oversteg den tilladte hastighed, at allerede denne omstændighed er skyld i ulykkens indtræden og navnlig dens omfang, til følge. Selv om retten ikke kan bortse fra muligheden af, at denne vogn har kørt hurtigere, end de tilladte 90 km/t, er der hverken ved uhelds-

stedsundersøgelsen eller gennem de afgivne forklaringer, hvor vidnet Haraldsteds udsagn ganske vist er præget af usikkerhed, fremkommet noget bevis for en sådan antagelse. Det er efter rettens opfattelse alene tiltaltes groft uforvarlige kørsel, der yderligere forværres ved hans af panik prægede manøvrering på det tidspunkt, da den færdselsituation, som han burde have forudset i forvejen, er indtruffet, der er skyld i ulykken. Retten skal i denne forbindelse bemærke, at der ikke findes holdepunkter for at antage, at mangler ved vognen har haft nogen betydende indflydelse på færdselsuheldets forløb. Det findes således efter samtlige foreliggende oplysninger godtgjort, at tiltalte ved sin uagtsomme adfærd har forvoldt Flemming Andersens og Inge Kruse Jensens død, og at han på tilsvarende måde har forvoldt de skader, der er påført Eva Mariane Haraldsted og Lene Marie Frihoff, og som efter deres art omfattes af henholdsvis straffelovens § 249, stk. 1, og § 249, stk. 2,

Tiltalte vil herefter i det hele være at anse skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Som følge af det anførte vil tiltalte være at anse efter straffelovens §§ 241 og 249, stk. 1 og stk. 2, samt efter færdselslovens § 69, stk. 1, jfr. §§ 24, stk. 1, 25, stk. 1, 35, stk. 1, og 36, stk. 2, med hæfte i 20 dage.

I medfør af færdselslovens § 70, stk. 1, jfr. stk. 3, vil retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves førerbevis, være at frakende tiltalte for et tidsrum af 2 år.

Erstatningsspørgsmålet i sagen er ordnet forligsmæssigt for så vidt angår erstatningspligten, medens spørgsmålet om erstatningens størrelse er udsat til forhandling mellem parterne og eventuelt senere påkendelse under sagen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte Arnold Christian Normann bør straffes med hæfte i 20 dage.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves førerbevis, frakendes tiltalte for et tidsrum af 2 år.

Tiltalte, der selv har draget omsorg for sit forsvar, bør betale sagens omkostninger.

Skander-Madsen.